سُورَةُ يس

بِسْمِ بەناوی ٱللَّهِ خودا ٱلرَّحْمَٰنِ ئەوپەڕی میهرەبان وبەبەزەیی (ناوێکی پیرۆزی خودایە) ٱلرَّحِيمِ ئەوپەڕی بەخشندە (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

يس یا سیین (١) وَ سوێند بە الْقُرْآنِ قورئان ی الْحَكِيمِ خاوەن ئەوپەڕی دانایی (٢) إِنَّكَ بەدڵنیایی تۆ لَمِنَ هەرلە

الْمُرْسَلِينَ نێردراوەکانی (پێغەمبەرەکانی) (٣) عَلَىٰ لەسەر صِرَاطٍ تاکەڕێگاوڕێباز ی مُّسْتَقِيمٍ ڕاست ودروست (٤)

تَنزِيلَ دابەزاندراو ی الْعَزِيزِ (خودای) ئەوپەڕی زاڵ و دەسەڵاتدار ی الرَّحِيمِ ئەوپەڕی میهرەبان (٥)

لِتُنذِرَ تاکو بەترس بێداربکەیتەوە قَوْمًا گەلێک مَّا أُنذِرَ بێدارنەکراوە آبَاؤُهُمْ باوکانیان فَهُمْ جا ئەوان غَافِلُونَ بێ ئاگان (٦)

لَقَدْ سوێند بەخودا حَقَّ چەسپاوە و هاتۆتەجێ الْقَوْلُ قسەکە عَلَىٰ بەسەر أَكْثَرِهِمْ زۆربەیان فَهُمْ جا ئەوان

لَا يُؤْمِنُونَ باوەڕناهێنن (٧) إِنَّا بێگومان ئێمە جَعَلْنَا - فِي لە أَعْنَاقِهِمْ گەردەنیان مان -کردوە أَغْلَالًا چەندین کۆت و زنجیر

فَهِيَ جا ئەو (کۆت) انە إِلَى تاکوو الْأَذْقَانِ چەنگەکانە فَهُم ئیتر ئەوان مُّقْمَحُونَ مل بەرز ڕاگیراون (٨) وَجَعَلْنَا - مِن و لە

بَيْنِ نێوان أَيْدِيهِمْ دەستەکانیان (لە پێشیاندا) -داماناوە سَدًّا بەربەستێک (چۆن بەربەستێک؟) وَمِنْ و لە خَلْفِهِمْ پشتیان یش

سَدًّا بەربەستێک فَأَغْشَيْنَاهُمْ جا پەرردەپۆشمان کردوون فَهُمْ ئیتر ئەوان لَا يُبْصِرُونَ نابینن ! (٩) وَسَوَاءٌ و یەکسانە

عَلَيْهِمْ لایان أَأَنذَرْتَهُمْ بێدارت کردبنەوە أَمْ یان لَمْ تُنذِرْهُمْ بێداریانت نەکردبێتەوە لَا يُؤْمِنُونَ (ئەوە) باوەڕ ناهێنن (١٠)

إِنَّمَا بەڕاستی هەر ئەوە تُنذِرُ بێداردەکەیتەوە مَنِ ئەوەی اتَّبَعَ کەوتە شوێن الذِّكْرَ یادخەرەوەی تەواو (قورئان) وَخَشِيَ و ترساوە لە

الرَّحْمَٰنَ خودای ئەوپەڕی میهرەبان بِالْغَيْبِ لە نادیاریەوە فَبَشِّرْهُ جا مزگێنی بدێ بِمَغْفِرَةٍ بە لێخۆشبوونێک (چۆن لێخۆشبوونێک ؟)

وَأَجْرٍ و پاداشتێکی كَرِيمٍ زۆر بەنرخ (بەهەشت) (١١) إِنَّا نَحْنُ بەدڵنیایی ئێمە خۆمان نُحْيِي زیندوو دەکەینەوە

الْمَوْتَىٰ مردووەکان وَنَكْتُبُ و دەنووسین مَا ئەوەی (کارانەی) قَدَّمُوا پێشیان خستوە (کردوویانە)

وَآثَارَهُمْ لەگەڵ شوێنەوارەکانیشیان وَكُلَّ و هەموو شَيْءٍ شتێک أَحْصَيْنَاهُ سەرژمێر و تۆمارمان کردوە فِي لەناو

إِمَامٍ (کیتابێک) ی مُّبِينٍ دیار و ڕۆنکەرەوە (١٢) وَاضْرِبْ و لێدە (بهێنەوە) لَهُم بۆیان مَّثَلًا نموونەیەک: أَصْحَابَ هاوەڵانی

الْقَرْيَةِ دێیەکە إِذْ کاتێک جَاءَهَا بۆیان هات الْمُرْسَلُونَ ناردراوەکان (١٣) إِذْ کاتێ أَرْسَلْنَا ناردمان إِلَيْهِمُ بۆیان

اثْنَيْنِ دوویان فَكَذَّبُوهُمَا زوو بەدرۆزنیان دانان فَعَزَّزْنَا جا پاڵپشتمان کردن بِثَالِثٍ بە سێ یەمیان فَقَالُوا ئەوەبوو گوتیان

إِنَّا دڵنیابن ئێمە إِلَيْكُم بۆ ئێوە مُّرْسَلُونَ ناردراوین (١٤) قَالُوا گوتیان مَا أَنتُمْ ئێوە (هیچ) نین إِلَّا تەنها بَشَرٌ ئادەمیزادێک ن

مِّثْلُنَا وەک ئێمە وَمَا أَنزَلَ و داینەبەزاندوە الرَّحْمَٰنُ خودای میهرەبان مِن شَيْءٍ (هیچ) شتێک إِنْ أَنتُمْ ئێوە (شتێک ناکەن)

إِلَّا تەنها تَكْذِبُونَ درۆ دەکەن (١٥) قَالُوا گوتیان رَبُّنَا پەروەردیگارمان يَعْلَمُ دەزانێت إِنَّا کە ئێمەین إِلَيْكُمْ بۆ ئێوە

لَمُرْسَلُونَ ناردراوین ناردراو (١٦) وَمَا عَلَيْنَا و لەسەرمان نیە إِلَّا بێجگە لە الْبَلَاغُ ڕاگەیاندنی الْمُبِينُ ڕۆن و ئاشکرا (١٧)

قَالُوا گوتیان إِنَّا بەڕاستی ئێمە تَطَيَّرْنَا شومگر بووین بِكُمْ بەنگۆ لَئِن ئەگەر لَّمْ تَنتَهُوا کۆتایی پێنەهێنن

لَنَرْجُمَنَّكُمْ بەردبارانتان دەکەین (بۆ سێ و دوو) وَلَيَمَسَّنَّكُم و بەدڵنیایی پێتان دەکەوێت مِّنَّا لە ئێمەوە عَذَابٌ ئەشکەنجەدانێکی

أَلِيمٌ زۆر بە ئازار (١٨) قَالُوا گوتیان طَائِرُكُم شومتان مَّعَكُمْ لەگەڵ خۆتانە أَئِن ئایا ئەگەر

ذُكِّرْتُم یادەوەری کرانەوە (بە شوومی دادەنێن؟!) بَلْ بەڵکو أَنتُمْ ئێوە قَوْمٌ گەلێک ی مُّسْرِفُونَ زیادەڕەون (١٩) وَجَاءَ و هات

مِنْ لە أَقْصَى ئەوپەڕی (دوورترینی) الْمَدِينَةِ شارەکە رَجُلٌ پیاوێک (چۆن پیاوێک؟) يَسْعَىٰ کۆششی دەکرد (خێرا دەڕۆیشت)

قَالَ وتی يَا ئەی قَوْمِ قەومەکەم اتَّبِعُوا بکەونە دوای الْمُرْسَلِينَ نێردراوەکان (٢٠) اتَّبِعُوا بکەونەدوای مَن ئەوەی

لَّا يَسْأَلُكُمْ لێتان ناکات پرسیاری أَجْرًا (هیچ) پاداشتێک وَهُم لەگەڵ ئەوەشدا ئەوان مُّهْتَدُونَ پەیڕەوانی ڕێی ڕاستن (٢١)

وَمَا لِيَ و دەبێ چیم بێت لَا أَعْبُدُ (کە) نەپەرستم الَّذِي ئەوەی فَطَرَنِي بەدیهێناوم وَإِلَيْهِ و بۆی تُرْجَعُونَ دەگێڕدرێنەوە

(٢٢) أَ ئایا (چۆن؟) أَتَّخِذُ (هەڵدەبژێرم) مِن دُونِهِ بێجگە لەو آلِهَةً چەندین پەرستراو (چەندین خودای درۆین!) إِن ئەگەر بێتو

يُرِدْنِ منی مەبەست بێت الرَّحْمَٰنُ خودای میهرەبان بِضُرٍّ بە هەرزیانێک لَّا تُغْنِ سودم نادات ودورناخاتەوە عَنِّي لێم

شَفَاعَتُهُمْ تکاکاریەکەیان شَيْئًا (هیچ) (زیانێک) وَلَا يُنقِذُونِ وەنە رزگاریشم دەکەن 3 إِنِّي بەڕاستی ئەمن إِذًا (کەوا بکەم)

لَّفِي گومان نیە لەناو ضَلَالٍ گومڕاییەکی مُّبِينٍ دیار و ئاشکرام (٢٤) إِنِّي ئەمن آمَنتُ باوەڕم هێناوە بِرَبِّكُمْ بە پەروەردیگارتان

فَاسْمَعُونِ دەی ببیستن و گوێتان لێم بێت (٢٥) قِيلَ گوترا ادْخُلِ برۆ ناو الْجَنَّةَ بەهەشت قَالَ گوتی يَا لَيْتَ ئەی خۆزگە

قَوْمِي قەومەکەم يَعْلَمُونَ دەزانن (٢٦) بِمَا بەوەی غَفَرَ خۆش بوو لِي لێم رَبِّي پەروەردیگارم وَجَعَلَنِي و منی دانا مِنَ لە

الْمُكْرَمِينَ ڕێزلێنراوەکان (٢٧) وَمَا أَنزَلْنَا و دامان نەبەزاند عَلَىٰ بەسەر قَوْمِهِ نەتەوەکەی مِن لە بَعْدِهِ دوای ئەوو مِن (هیچ)

جُندٍ لەشکرێک مِّنَ لە السَّمَاءِ ئاسمانەوە وَمَا كُنَّا - مُنزِلِينَ و دابەزێنەریش -نەبووین (٢٨) إِن كَانَتْ (هیچ) نەبوو

إِلَّا تەنها صَيْحَةً هاوارێک (دەنگێکی گەورە) بوو وَاحِدَةً یەک هاوار فَإِذَا هُمْ ئیتر ئەوان خَامِدُونَ کوژاوەبوون (٢٩)

يَا حَسْرَةً (ئای چ حەسرەتێکە دێتە) عَلَى سەر الْعِبَادِ بەندەکان مَا يَأْتِيهِم بۆیان نا یێت مِّن (هیچ) رَّسُولٍ پەیامبەرێک إِلَّا ئیللا

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وا دەبوو گاڵتەیان پێ دەکردن (٣٠) أَلَمْ يَرَوْا ئایا سەرنجیان نەداوە كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم پێش ئەوان مِّنَ لە

الْقُرُونِ میللەتان أَنَّهُمْ بەدڵنیایی ئەوان إِلَيْهِمْ بۆیان لَا يَرْجِعُونَ ناگەڕێنەوە (٣١) وَإِن كُلٌّ و (هیچ) گشتێک نیە لَّمَّا ئیللا

جَمِيعٌ هەموویان لَّدَيْنَا لامان مُحْضَرُونَ هێنراون وئامادەکراون (٣٢) وَآيَةٌ و بەڵگە و نیشانەیەکی گەورەوئاشکرا لَّهُمُ بۆیان:

الْأَرْضُ زەوی الْمَيْتَةُ مردوو (ە) أَحْيَيْنَاهَا ژیاندمانەوە وَأَخْرَجْنَا و دەرمانکرد مِنْهَا لێی حَبًّا دەنەوێڵەیەک (ی زۆر)

فَمِنْهُ جا هەر لەو يَأْكُلُونَ دەخۆن (٣٣) وَجَعَلْنَا داماننەوە فِيهَا تیایدا جَنَّاتٍ باخاتێک (ی زۆر) مِّن لە

نَّخِيلٍ دارخورما (ی زۆر) وَأَعْنَابٍ و جۆرەها ترێ وَفَجَّرْنَا و تەقاندوومانەتەوە و هەڵمان قوڵاندوە فِيهَا تیایدا مِنَ لە

الْعُيُونِ چاوی ئاوی (کانیاوی) زۆر (٣٤) لِيَأْكُلُوا تا بخۆن مِن لە ثَمَرِهِ بەروبوومی وَمَا و لە ئەوەی عَمِلَتْهُ کردوویەتی

أَيْدِيهِمْ دەستەکانیان أَفَلَا يَشْكُرُونَ ئایا ئیتر سوپاسگوزاری ناکەن؟ (٣٥) سُبْحَانَ پیرۆزی و گەورەیی بۆ الَّذِي ئەوەی

خَلَقَ خولقاندوویەتی الْأَزْوَاجَ جۆتەکان كُلَّهَا گشتیان مِمَّا لە ئەوەی تُنبِتُ - الْأَرْضُ زەوی -شینی دەکات وَمِنْ وەلە

أَنفُسِهِمْ نەفس و خودی خۆشیان وَمِمَّا وەلەوەی لَا يَعْلَمُونَ نایزانن (٣٦) وَآيَةٌ و بەڵگەیەکی گەورەی دیار لَّهُمُ بۆیان

اللَّيْلُ شەو نَسْلَخُ دادەماڵێنین مِنْهُ لێیەوە النَّهَارَ ڕۆژ فَإِذَا هەر ئەوەندە هُم ئەوان مُّظْلِمُونَ کەوتنە تاریکی (٣٧)

وَالشَّمْسُ و خۆریش تَجْرِي خێرا دەڕوات لِمُسْتَقَرٍّ لۆجێگیربونێک (سرەوتنێک) لَّهَا بۆی ذَٰلِكَ ئەوە تَقْدِيرُ دانراو (ئەندازەگیر) ی

الْعَزِيزِ خودای زاڵ ودەسەلاتدار ی الْعَلِيمِ زانایە (٣٨) وَالْقَمَرَ و مانگیش قَدَّرْنَاهُ ئەندازمان کردوە مَنَازِلَ بە چەند جێگایەک

حَتَّىٰ هەتاکوو عَادَ گەڕاوە كَالْعُرْجُونِ وەک لقی دارخورمای وشکی پێچ خواردووی الْقَدِيمِ کۆن (٣٩) لَا الشَّمْسُ نە خۆر

يَنبَغِي لَهَا بۆی دانراوە و بۆی هەیە أَن کە تُدْرِكَ بگاتە الْقَمَرَ مانگ وَلَا اللَّيْلُ و نە شەویش سَابِقُ پێشکەوتەی النَّهَارِ ڕۆژە

وَكُلٌّ و گشتیش (هەرهەمویان) فِي لە فَلَكٍ خولگەیەک يَسْبَحُونَ مەلەدەکەن (خێرا دەجولێن) (٤٠)

وَآيَةٌ و نیشان و بەڵگەیەکی دیار لَّهُمْ بۆیان أَنَّا ئەوەیە کە ئێمە حَمَلْنَا هەڵمانگرت ذُرِّيَّتَهُمْ نەوەکانیان فِي لە ناو الْفُلْكِ کەشتی

الْمَشْحُونِ بارکراو (٤١) وَخَلَقْنَا و دروستمانکرد لَهُم بۆیان مِّن لە مِّثْلِهِ وێنەی وی مَا ئەوەی کە يَرْكَبُونَ سواری دەبن

(٤٢) وَإِن و ئەگەر نَّشَأْ بمانەوێت نُغْرِقْهُمْ نوقمیان دەکەین فَلَا صَرِيخَ جا نیە (هیچ) بەهاوار چووێک (فریادرەس) لَهُمْ بۆیان

وَلَا هُمْ و نە ئەوانیش يُنقَذُونَ ڕزگاردەکرێن (٤٣) إِلَّا مەگەر رَحْمَةً میهرەبانیەک مِّنَّا لە ئێمەوە وَمَتَاعًا و ژیانێکی کەم

إِلَىٰ تاکوو حِينٍ ماوەیەکی دیار (٤٤) وَإِذَا و ئەگەر قِيلَ گوترا لَهُمُ پێیان اتَّقُوا بترسن و خۆ بپارێزن لە مَا ئەوەی بَيْنَ بەر

أَيْدِيكُمْ دەستەکانتانە (لەپێشتانە) وَمَا و ئەوەی خَلْفَكُمْ لەدواتانە (پاشان دێت) لَعَلَّكُمْ بەڵکوو تُرْحَمُونَ ڕوحمتان پێدەکرێت

(٤٥) وَمَا تَأْتِيهِم و نایێت بۆیان مِّنْ (هیچ) آيَةٍ نیشان وبەڵگەیەکی دیار و ئاشکرا مِّنْ لە آيَاتِ بەڵگە ونیشانەکانی

رَبِّهِمْ پەروەردگاریان إِلَّا ئیللا كَانُوا - عَنْهَا لێی مُعْرِضِينَ پشت هەڵکردوو -دەبون (٤٦) وَإِذَا و ئەگەر قِيلَ گوترا

لَهُمْ پێیان أَنفِقُوا ببەخشنەوە مِمَّا لەوەی رَزَقَكُمُ پێیداون اللَّهُ خودا قَالَ - الَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُوا کافر بوون -گوتیان

لِّلَّذِينَ بەئەوانەی آمَنُوا ئیمانیان هێنابوو أَنُطْعِمُ ئەرێ خواردن بدەینە مَن ئەو کەسەی لَّوْ يَشَاءُ ئەگەر بیەوێت اللَّهُ خودا

أَطْعَمَهُ خواردنی دەدا إِنْ أَنتُمْ ئێوە (لە(هیچ)) نین إِلَّا تەنها فِي لە ضَلَالٍ گومڕاییەکی مُّبِينٍ دیار و ئاشکران (٤٧)

وَيَقُولُونَ و دەڵێن مَتَىٰ کەیە هَٰذَا ئەم الْوَعْدُ بەڵێنە إِن ئەگەر كُنتُمْ ئێوە- صَادِقِينَ ڕاستگۆ -بوون (٤٨)

مَا يَنظُرُونَ چاوەڕوان (ی (هیچ)) ناکەن إِلَّا جگە لە صَيْحَةً هاوارێک (شریخەیەک) وَاحِدَةً یەک شریخە (دەنگێکی یەجگار گەورە)

تَأْخُذُهُمْ دەیانبات (ڕاپێچیان دەکات) وَ لەبارێکا کە هُمْ ئەوان يَخِصِّمُونَ مشت ومڕدەکەن (٤٩) فَلَا يَسْتَطِيعُونَ جا ناتوانن

تَوْصِيَةً (هیچ) وەسیەت کردنێک (بکەن) وَلَا و نە إِلَىٰ بۆ أَهْلِهِمْ کەس و کاریان يَرْجِعُونَ دەگەڕێنەوە (٥٠) وَنُفِخَ و فوو کرا

فِي لە الصُّورِ شەیپور (کەڕەنا) فَإِذَا هەر ئەوەندە و دەستبەجێ هُم ئەوان مِّنَ لە الْأَجْدَاثِ گۆڕەکان إِلَىٰ بۆ

رَبِّهِمْ پەروەردگاریان يَنسِلُونَ بەپەلە دێنە دەرەوە و خێرا دەڕۆن (٥١) قَالُوا گوتیان يَا وَيْلَنَا ئەی هاوار (هاوار بە حاڵمان)

مَن کێ بَعَثَنَا زیندووی کردینەوە وهەڵیساندین مِن لە مَّرْقَدِنَا ۜ پاڵکەوتن و پاڵکەوتەمان (شوێنی پاڵکەوتنەکەمان) هَٰذَا ئا ئەمە

مَا ئەوەیە وَعَدَ بەڵێنی دابوو الرَّحْمَٰنُ خودای میهرەبان وَصَدَقَ و ڕاستیان کرد الْمُرْسَلُونَ پەیامبەرەکان (٥٢)

إِن كَانَتْ (هیچ) نەبوو إِلَّا تەنها صَيْحَةً هاوارێک وَاحِدَةً یەک هاوار فَإِذَا ئیتر دەستبەجێ هُمْ ئەوان جَمِيعٌ هەموو

لَّدَيْنَا لامان مُحْضَرُونَ ئامادەکراوو بوون (٥٣) فَالْيَوْمَ جا ئیمڕۆ لَا تُظْلَمُ ستەمی لێناکرێت نَفْسٌ (هیچ) نەفسێک

شَيْئًا (هیچ) شتێک (ستەمێک) وَلَا تُجْزَوْنَ و نادرێنەوە پاداشت و سزایەک إِلَّا تەنها مَا ئەوە (نەبێت) کە كُنتُمْ تَعْمَلُونَ دەتان کرد

(٥٤) إِنَّ بەدڵنیایی أَصْحَابَ خاوەن و هاوەڵانی الْجَنَّةِ بەهەشت الْيَوْمَ ئیمڕۆکە فِي لە شُغُلٍ سەرقاڵی ن

فَاكِهُونَ خۆشحاڵ و شادن (سەرگەرمی خۆشحاڵی و شادین) (٥٥) هُمْ خۆیان وَأَزْوَاجُهُمْ و هاوسەرانیان فِي لە

ظِلَالٍ سێبەرانێک عَلَى لەسەر الْأَرَائِكِ قەنەفان مُتَّكِئُونَ لێیان پاڵداوە (٥٦) لَهُمْ هەیانە فِيهَا تیایدا

فَاكِهَةٌ میوەجاتێک (چۆن میوەجاتێک) وَلَهُم و بۆیان هەیە مَّا هەرچی ئەوەی يَدَّعُونَ دەخوازن (٥٧) سَلَامٌ سەلامێک

قَوْلًا گفتارێک مِنْ له رَبٍّ پەروەردیگارێکی رَحِيمٍ میهرەبان (٥٨) وَامْتَازُوا دەی جیا ببنەوە الْيَوْمَ ئیمرۆ أَيُّهَا هۆ ئەی

الْمُجْرِمُونَ تاوان کارەکان (٥٩) أَلَمْ أَعْهَدْ ئەدی ڕاسپەردەم نەکرد إِلَيْكُمْ بۆتان يَا ئەی بَنِي کوڕانی آدَمَ ئادەم أَنْ کە

لَّا تَعْبُدُوا نەپەرستن الشَّيْطَانَ شەیتان إِنَّهُ بەدڵنیای ئەو (شەیتان) لَكُمْ بۆتان عَدُوٌّ دوژمنێک ی مُّبِينٌ دیار و ئاشکرایە (٦٠)

وَأَنِ و کە اعْبُدُونِي من بپەرستن هَٰذَا ئەمە (یە) صِرَاطٌ تاکە ڕێگایەک ی مُّسْتَقِيمٌ ڕاست ودروست (ە) (٦١)

وَلَقَدْ و بەدڵنیایی وبەحەقیق أَضَلَّ گومڕای کرد مِنكُمْ لە ئێوە جِبِلًّا کۆمەڵێکی (خەلکی) كَثِيرًا زۆر

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ جا ئایا تێنەدەگەیشتن و هۆشتان نەبوو ؟ (٦٢) هَٰذِهِ ئا ئەمەیە جَهَنَّمُ دۆزەخ الَّتِي ئەوەی

كُنتُمْ تُوعَدُونَ بەڵێنتان پێدەدرا (٦٣) اصْلَوْهَا بڕۆنە ناوی (و بچێژن سوتانی) الْيَوْمَ ئیمرۆکە بِمَا بەرامبەر و بەهۆی ئەوەی

كُنتُمْ تَكْفُرُونَ بڕواتان نە دەکرد و کوفرتان دەکرد (٦٤) الْيَوْمَ ئیمرۆکە نَخْتِمُ مۆر دەنێینە عَلَىٰ سەر أَفْوَاهِهِمْ دەمەکانیان

وَتُكَلِّمُنَا و دەماندوێنێ أَيْدِيهِمْ دەستەکانیان وَتَشْهَدُ و شایەتی دەدات أَرْجُلُهُم پێیەکانیان بِمَا بەوەی

كَانُوا يَكْسِبُونَ پێشان بەدەستیان دەهێنا (٦٥) وَلَوْ نَشَاءُ خۆئەگەر بمانەوێت لَطَمَسْنَا عَلَىٰ هەر سڕیبومانەوە

أَعْيُنِهِمْ چاوەکانیان فَاسْتَبَقُوا ئیتر پێشبڕکێیان دەکرد بەرەو الصِّرَاطَ تاکەڕێگا (ی حەق) فَأَنَّىٰ جا چۆن يُبْصِرُونَ دەبینن (٦٦)

وَلَوْ نَشَاءُ هەروا ئەگەر بمانەوێت لَمَسَخْنَاهُمْ ئەوەهەرمەسخمان دەکردن عَلَىٰ لەسەر مَكَانَتِهِمْ پایەی خۆیان و شوێنەکانیان

فَمَا اسْتَطَاعُوا ئەوسا نەیاندەتوانی مُضِيًّا (هیچ) چونە پێشێک (بکەن) وَلَا يَرْجِعُونَ و نەدەگەڕێنەوەش (٦٧)

وَمَن و هەر کەسێک نُّعَمِّرْهُ تەمەنی درێژکەین نُنَكِّسْهُ شکانەوە و نسکۆی توش دەکەین فِي لە

الْخَلْقِ دروستیکراوی و پێکهاتەی (یان لە ناو خەلک) أَفَلَا يَعْقِلُونَ ئیتر تێناگەن (ونا سڵەمێنەوە؟) (٦٨)

وَمَا عَلَّمْنَاهُ و فێرمان نەکردوە الشِّعْرَ شیعر وَمَا يَنبَغِي و نابێت و ناگونجێ لَهُ بۆی إِنْ هُوَ ئەو شتێک نیە إِلَّا تەنها ذِكْرٌ یادەوەری

وَقُرْآنٌ وقورئانێکی مُّبِينٌ دیار و ڕۆنکەرەوەیە (٦٩) لِّيُنذِرَ تا بێدارکاتەوە مَن هەر کەسێک كَانَ حَيًّا زیندوو بووبێت

وَيَحِقَّ و بێتەجێ وبسەپێ الْقَوْلُ گفتارەکە عَلَى بە سەر الْكَافِرِينَ بێ بڕوا و کافرەکان (٧٠) أَوَلَمْ يَرَوْا ئایا نەیان بینیوە

أَنَّا کە بەدڵنیایی ئێمە خَلَقْنَا دروستمان کردوە لَهُم بۆیان- مِّمَّا لەوەی عَمِلَتْ کردوویەتی أَيْدِينَا دەستەکانمان- أَنْعَامًا ئاژەڵی زۆر

فَهُمْ جا ئەوان لَهَا بۆی مَالِكُونَ خاوەندارن (٧١) وَذَلَّلْنَاهَا وەملکەچیانمان کردوە لَهُمْ بۆیان فَمِنْهَا جا لەوانەوە (یە)

رَكُوبُهُمْ سواری و سواربوونیان (ە) وَمِنْهَا و لەوانەوەش يَأْكُلُونَ دەخۆن (٧٢) وَلَهُمْ و بۆیان هەیە فِيهَا تیایاندا

مَنَافِعُ گەلێک سود وَمَشَارِبُ و چەندین خواردنەوی (زۆر و جۆراوجۆر) أَفَلَا يَشْكُرُونَ دەی ئایا سوپاس گوزاری ناکەن (٧٣)

وَاتَّخَذُوا و بۆخۆیان دانا مِن دُونِ جگە لە اللَّهِ الله (خودای حەق) آلِهَةً چەندین خودای (درۆین) لَّعَلَّهُمْ بەڵکو ئەوان

يُنصَرُونَ یارمەت بدرێن و سەربخرێن (٧٤) لَا يَسْتَطِيعُونَ ناتوانن نَصْرَهُمْ (یارمەتیان بدەن و سەریان بخەن

وَهُمْ لەبارێکا ئەوان لَهُمْ بۆیان جُندٌ سەرباز گەلێکی مُّحْضَرُونَ ئامادەکراو و هێنراون (٧٥) فَلَا يَحْزُنكَ جا خەمبارت نەکات

قَوْلُهُمْ ۘ گوفتاریان إِنَّا بە دڵنیایی ئێمە نَعْلَمُ دەزانین مَا هەرچی يُسِرُّونَ دەیشارنەوە و پەنهانی دەکەن وَمَا و هەرچی

يُعْلِنُونَ دەریدەخەن و ئاشکرای دەکەن (٧٦) أَوَلَمْ يَرَ ئایا نەیدیوە الْإِنسَانُ ئینسان أَنَّا کە بەدڵنیایی ئێمە

خَلَقْنَاهُ ئەومان دروست کروە مِن لە نُّطْفَةٍ تنۆکێک فَإِذَا جالەیەکرا هُوَ ئەو (بووە بە) خَصِيمٌ دەماقاڵکارێک ی

مُّبِينٌ دیار و ئاشکرا (٧٧) وَضَرَبَ لَنَا بۆمانی هێنا و لێیدا مَثَلًا نمونەیەک وَنَسِيَ و لەبیری چوو خَلْقَهُ دروستکرانی (خۆی)

قَالَ گوتی: مَن کێ يُحْيِي زیندوو دەکاتەوە الْعِظَامَ ئێسکەکان وَهِيَ لەبارێکا ئەوان (ئێسکەکان) رَمِيمٌ رزیو پروکاون (٧٨)

قُلْ بڵێ يُحْيِيهَا زیندووی دەکاتەوە الَّذِي ئەوەی أَنشَأَهَا دروستی کردوە و پێکی هێناوە أَوَّلَ یەکەم مَرَّةٍ جار وَهُوَ و هەر ئەو

بِكُلِّ بە هەموو خَلْقٍ دروستکردنێک و دروستکراوێک عَلِيمٌ تەواو ئاگادارەو زانایە (٧٩) الَّذِي ئەوەی جَعَلَ بەدیهێناوە

لَكُم بۆتان مِّنَ لە الشَّجَرِ درەختی الْأَخْضَرِ سەوز نَارًا ئاگرێک (چۆن ئاگرێک) فَإِذَا ئیتر أَنتُم ئێوە مِّنْهُ لێیەوە

تُوقِدُونَ دادەگیرسێنن وگڕدەکەنەوە (٨٠) أَوَلَيْسَ - الَّذِي ئایا ئەوەی خَلَقَ دروستیکردوە السَّمَاوَاتِ گشت ئاسمانەکان

وَالْأَرْضَ و زەوی بِقَادِرٍ عَلَىٰ لەتوانایدا ـنیە أَن کە يَخْلُقَ دروستبکات مِثْلَهُم وەک خۆیان ؟ بَلَىٰ بەڵێ وَهُوَ و هەر ئەویشە

الْخَلَّاقُ ئەوپەڕخولقێنەر ی الْعَلِيمُ ئەوپەڕ زانا (٨١) إِنَّمَا بێگومان هەر ئەوەندەیە أَمْرُهُ فەرمانی ئەو إِذَا ئەگەر أَرَادَ بیەوێت

شَيْئًا شتێک أَن (هەر ئەوەندە) کە يَقُولَ بڵێت لَهُ پێی كُن ببە فَيَكُونُ یەکسەر دەبێت (٨٢)

فَسُبْحَانَ جا پاکی و بەرزی و پیرۆزی بۆ الَّذِي ئەوەی بِيَدِهِ بەدەستیەتی مَلَكُوتُ خاوەنداریەتی و جلەوی تەواوی كُلِّ گشت

شَيْءٍ شتێک وَإِلَيْهِ و هەر بۆ ئەویش تُرْجَعُونَ دەگێردرێنەوە (٨٣)